

Elk blad ademt de boom tot leven

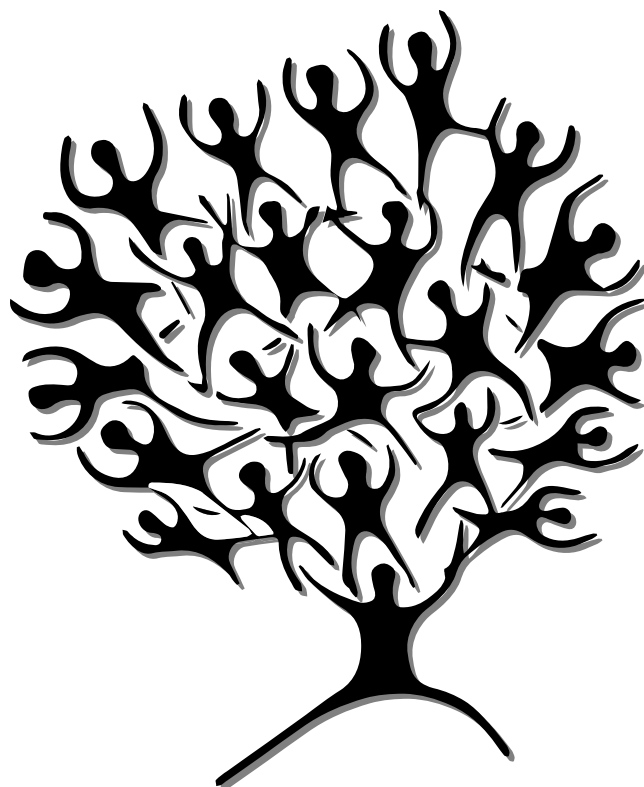
GEMEENSCHAP SAN SALVATOR

geworteld in de Bijbelse traditie

gedragen door vriendschap

verbonden in liefde

het leven vierend

Een Visioen van Liefde

Orthen, april 2012

Elk blad ademt de boom tot leven

GEMEENSCHAP SAN SALVATOR
geworteld in de Bijbelse traditie
gedragen door vriendschap
verbonden in liefde
het leven vierend

WIE ZIJN WIJ?

De oorsprong van de gemeenschap San Salvator ligt in de rooms-katholieke traditie, en voelt zich van daaruit verbonden met de Bijbel, geïnspireerd door het leven van Jezus van Nazareth, met aandacht voor de tekenen en noden van deze tijd. Geleidelijk zijn wij een geloofsgemeenschap geworden, die universeel christelijk van aard is, die toegewijd zijn belangrijker acht dan gewijd zijn, die oprechtheid prefereert boven kerkelijke rechtsgeldigheid, die recht wil doen aan mensen in plaats van recht in de leer te moeten zijn, die liever in gesprek gaat dan een leer te moeten verkondigen, die aandacht heeft voor het religieuze besef van mensen dat zij deel uit maken van het wonderlijk gebeuren dat leven heet.

Aandacht voor het religieuze gebeurt door aandacht te hebben voor elkaar, door te ontvangen en ontvangen te worden, elkaar te ontmoeten van hart tot hart, te ontdekken van waaruit men leeft, elkaar en aan elkaar te ontwikkelen, gastvrij, uitnodigend, inspirerend.

Zo willen wij verbonden zijn, in eenheid met elkaar, met het leven en met onszelf, door stil te staan bij het mooie in het alledaagse, de kostbaarheid van het kwetsbare, het betekenisvolle van nieuw leven, de liefde tussen mensen en de pijn bij verlies en heengaan.

Zo willen wij het leven vieren, zo willen wij ons wijden aan het leven, het leven, vol van betekenis, 'goddelijk' van zichzelf.

Elk blad ademt de boom tot leven

GEMEENSCHAP SAN SALVATOR
geworteld in de Bijbelse traditie
gedragen door vriendschap
verbonden in liefde
het leven vierend

WAT DOEN WIJ?

Als geloofsgemeenschap hebben wij aandacht voor het religieuze gevoel van mensen. De kern van dat religieuze gevoel is je verbonden willen weten met jezelf, met de ander en met het leven. In eenheid verbonden zijn voelt als thuiskomen, heel worden, er mogen zijn wie je bent. Daar wordt je geraakt aan de kern van je bestaan.

We hebben aandacht voor het religieuze door *solidair te zijn* met mensen die buitengesloten worden om hun sociale of culturele afkomst, geaardheid, geslacht, beperkte intellectuele vermogens of wat voor reden dan ook.

We willen er zijn voor mensen die lijden aan het leven door hen te ondersteunen, te begeleiden en te verzorgen.

We hebben aandacht voor het religieuze door samen *het leven te vieren* in liturgische bijeenkomsten waar aandacht is voor elkaars vreugde en verdriet, waar aandacht is voor verstillend, bezinning en gebed.

We hebben aandacht voor het religieuze door samen *op zoek te gaan naar ieders inspiratiebron* waaruit men leeft, groeit en bezielde het leven tegemoet treedt, door samen op zoek te gaan naar dat wat ons ten diepste raakt en in beweging zet.

We hebben aandacht voor het religieuze door samen *op een open manier in gesprek te gaan* over de verbondenheid met het leven over de weg die jij kunt gaan, over het zicht op jouw werkelijkheid, over jouw relatie met het 'goddelijke' in jou.

Zo willen wij elkaar ontvangen, ontmoeten, ontdekken en ontwikkelen. Zo willen wij groeien in geloof, opdat elke mens er mag zijn, mag leven, ten volle.

Religie, afgeleid van het Latijn religio, betekent opnieuw verbinden, -lezen, -kiezen

Waar hart en ziel verenigd zijn mens en natuur verbonden is mensen elkaar ontmoeten anderszijn zichzelf laat zijn

waar lichaam en geest één zijn vreugde en verdriet tot dansen brengt muziek je ziel beroert kunst de harten treft

waar hoofd het hart aanvoelt lijden om verlichting vraagt onrecht boosheid wekt angst vertrouwen vindt

waar het bestaan jouw leven raakt

daar voel je

daar gebeurt het leven aan jou, in jou, door jou, daar heb je weet van dat gaat jouw verstand te boven

E.M.

Zo willen wij aandacht hebben voor de mens
en ons verbonden weten met elkaar en God.
Aandacht voor het religieuze wil niet vanzelfsprekend
zeggen dat God ter sprake komt,
maar het mag en gebeurt wel in onze gemeenschap.
Voor sommigen is God vanzelfsprekend aanwezig.
Voor anderen is het woord 'God' een begrip dat afschrikt.
Voor de èèn is God liefde.
Voor de ander is God daar waar je hem toelaat.
Voor velen is God een geheim, ondoorgrondelijk,
niet te bevatten.
Door solidair te zijn,
samen het leven te vieren,
samen op zoek te gaan naar ieders inspiratiebron en
door met elkaar op een open manier in gesprek te gaan
over wat ons bindt en boeit,
dan kan het zijn dat er iets van God door klinkt.

De Zweedse Dag Hammarskjöld,
verwoordde zijn levensweg zo:

*"Ik weet niet wie – of wat – de vraag stelde.
Ik weet niet wanneer zij gesteld werd.
Ik herinner me niet dat ik antwoordde.
Maar eens zei ik ja tegen iemand, of iets.
Vanaf dat moment heb ik de zekerheid
dat het leven zinvol is
en dat mijn leven een doel heeft."*

Elk blad ademt de boom tot leven

GEMEENSCHAP SAN SALVATOR
geworteld in de Bijbelse traditie
gedragen door vriendschap
verbonden in liefde
het leven vierend

HOE REALISEREN WIJ DAT?

Solidair zijn - Het leven vieren - Zoeken naar inspiratiebronnen - Open en gastvrij zijn

*Ik geef jullie een nieuw gebod, zei Jezus: "dat je elkaar lief hebt.
Zoals ik jullie heb liefgehad, heb zo ook elkaar lief!"*

Joh. 13,34

Solidair zijn met mensen

We weten ons verbonden met de mens die lijdt aan het leven, met diegene die niet gezien of gehoord wordt, met mensen die zich niet verbonden weten met zichzelf, met anderen of met het leven. We voelen ons medeverantwoordelijk voor het geluk van hen. Voor hen die op onze weg komen, dichtbij of veraf, willen we van betekenis zijn.

Heel eenvoudig soms door een bezoekje. Soms door geld in te zamelen. Anderzijds door aandacht te vragen voor de problematiek die zich aandient.

Velen van onze gemeenschap zijn op persoonlijke titel maatschappelijk betrokken.

Het leven vieren

Leven is altijd het geleefde leven hier en nu.

Eenzijds geven mensen richting aan hun leven, anderzijds is het leven zelf van invloed.

In die wisselwerking zijn er momenten die wij kunnen ervaren als 'eenwording, boven jezelf uitgetild worden, schoonheid, je geraakt weten, mooi'.

Daar is het leven 'heilig' van zichzelf, niet door mensen bewerkstelligd. Daar wordt het leven sacramenteel als een moment van genade wat aan mensen gebeurt.

Het leven vieren is stilstaan bij dat leven en er tijd voor nemen om het te doorleven, te beleven en te verwerken.

Het is ruimte geven aan
wat ons dagelijks toevalt en overkomt,
wat ons verwondert en verbijstert,
wat ons bevestigt van Gods' aanwezigheid
en ons doet vertwijfelen in totale verlatenheid.
Zo verbinden mensen zich met wat hen bezig houdt.

Door samen het leven te vieren bevestigen wij
onze verbondenheid met elkaar en met al wat is.

In die wederzijdse verbondenheid laat het 'heilige' zich zien en voelen.

Dat maakt dat vieren met elkaar een sacramenteel gebeuren wordt,
een moment waar het 'goddelijke' zich vinden laat.

Op die manier willen wij het leven vieren,
door bijzondere momenten en alledaagse gebeurtenissen te verbeelden,
te bezingen of ter sprake te laten komen in gedachten en gebed en samen,
jong en oud, te ontdekken dat het 'goddelijke' vindbaar en zichtbaar is in het alledaagse.

Wanneer Jezus in de tempel onderricht geeft, vragen hogepriesters en oudsten hem: "Waar haalt u de bevoegdheid vandaan om dat te doen, wie heeft u die bevoegdheid gegeven?" Jezus geeft daarop ten antwoord: "Ik zal u antwoord geven, als u me kunt zeggen van wie Johannes de Doper de bevoegdheid heeft gekregen om te dopen, van de hemel of van de mensen?" Bang om verstrikt te raken in hun eigen antwoord, zeiden ze: "we weten het niet." Toen zei Jezus tegen hen: "Dan zeg ik u ook niet met welke bevoegdheid ik dit doe."

Matt. 21,23-27

Zoeken naar inspiratiebronnen

De inspiratiebron om vanuit te leven is het leven zelf.

Dat wat zich aandient, in jouw bestaan, op deze plek, in deze tijd.

Zo lang als er mensen zijn geven ze elkaar waarden door die jou helpen het leven te bezien, te begrijpen en te beleven.

Waarden, verwoord in de Bijbel, woorden van Jezus en van zijn vrienden, opgetekend door verschillende mensen,

zijn voor ons een inspiratiebron om het leven te leven.

Daarnaast zijn er vele geschriften uit het heden en verleden, uit oost en west, die ons kunnen inspireren.

Maar ook kunst of muziek zijn prachtige inspiratiebronnen die kunnen verrijken.

Samen met jou willen we op zoek gaan, om te ontdekken waarmee jij je verbonden weet met jezelf, anderen en het leven.

Open en gastvrij zijn

Gastvrijheid is de grondhouding om je verbonden te weten met je zelf, de ander of het leven. Geen dogma's, oordeel of voorgegeven antwoorden.

Zoekend, twijfelend op het spoor komen wat het mooie is in jezelf, in die ander en in het leven.

Open in gesprek om elkaar werkelijk te ontmoeten, van hart tot hart, dat is wat we willen.

*Ik moet het nogmaals zeggen:
ik heb geen leer.
Ik wijs alleen op iets.
Ik wijs werkelijkheid aan,
ik wijs iets aan in de werkelijkheid,
wat niet of weinig is gezien.
Ik neem degene die naar mij luistert
bij de hand en leid hem naar het venster.
Ik doe dit open en wijs naar buiten,
waar het bestaan het leven raakt,
wat er gebeurt in het leven,
met mensen, in mensen, door mensen.
Ik wijs op de samenhang,
niet op een systeem.
Ik heb geen leer,
maar voer een gesprek.*

*naar Martin Buber, een Joodse filosoof
door E.M.*